

בש"פ 1947/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1947/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בשם העוררת:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המשיב:

עו"ד לירון מלכה

החלטה

1. לפניי עררה מדינה על החלטתו של בית המשפט המחוזי נצרת (השופטת נסים שי) אשר ניתנה בימים 11.3.2021 ו-17.3.2021 בגדרושלמ"ת 20-12-26294, בהורה בית המשפט על מעצרו של המשיב באזור אלקטרוני במוסד פרטי "בית חם" שבקריית אתא, חלף מעצרו בכלא ובכפוף לתנאים מגבילים - זאת, עד תום ההליכים במשפטו בו הוא מואשם בעבירות מין רבות וחמורות שלפי הנטען בוצעו בביתו, ילידת 2002 (להלן: המתלוננת העיקרית) בין השנים 2014-2020. עבירות אלה כללו אינוס ומעשה סדום בקטינת בת משפחה. כמו כן מואשם המשיב במסגרת אותו הליך (להלן: ההליך העיקרי) בעשיית מעשים מגונים בשתי בנותיו האחרות, בהיותן קטינות.

2. קיומן של ראיות לכאורה המאמתות את האמור בכתב האישום אינו שנוי במחלוקת. המשיב חוסה אפוא תחת חזקתה המסוכנת הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) ובסעיף 22(ב)(1) לחוק סדרה דין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקה מעצרים).

3. כלל הוא עמנו כי במקרים דוגמת זה שלפניי, כאשר כתב אישום, המאומת בראיות לכאורה, מייחס לנאשם בגירעון בירעה שמעמיד תובחזקת מסוכן כאמור בסעיפים 21(א)(1) (ג) ו-22(ב) לחוק המעצרים, "השאלה שישלשאל ביחס לאפשרות לשחררו מהכלא בתנאים מגבילים אולהעבירו למעצר בפקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותליה לא, היא לא "למה לא?", אלא "למה כן?" (ראו: פסקה 19 להחלטת בבש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך (31.1.2021), והאסמכתאות שם). חלופה כאמור לא תאפשר לא בהתקייסם טעמים מיוחדים, והנטל להוכיח את ההתקיימותם רובץ על הנאשם (ראו: בש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-26 (2.2.2020) (להלן: בש"פ 248/20); בש"פ 1230/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (3.3.2020)).

4. יתרה מכך: בשני תסקירים של שירות המבחן, אשר הוגשו לבית משפט קמא בעניינו של המשיב, נאמר כי "מידת הסיכון הנשקפת [מהמשיב], לרבות הפרת תנאים" אינה מאפשרת לשירות להמליץ על חלופה למעצרו מאחורי סורג ובריא.

5. בית משפט קמא החליט כפי שהחליט בהתחשב במצבו הבריאותי הלא פשוט של המשיב ולאחר שהתרשם לחיוב מתנאי המעצר באזוק אלקטרוני ב"בית חם". דא עקא, נסיבות אלה אינן מאיינות את הסיכון לשיבוש מהלכי משפט אשר נשקף מהמשיב ואינן מפיגות את החשש הכבד כי שחרורו מהכלא ל"בית חם" ישפיע השפעה רעה על מצבה הנפשי של המתלוננת העיקרית, וכפועל יוצא מכך, על עדותה (ראו פסקאות 33-35 להחלטת בבש"פ 248/20). לנוכח ההלכה הנקוטה בידינו בכגון דא, הנני סבור, עם כל הכבוד, כי בית משפט קמא טעה בהחליטו לשחרר את המשיב למעצר באזוק אלקטרוני מחוץ לכותלי הכלא לפני שהמתלוננת העיקרית מסרה את עדותה במשפט.

6. ערר המדינה מתקבל אפוא: הנני מבטל בזאת את ההחלטה קמא ומורה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריא עד להשלמת ההליך העיקרי. האפשרות להעביר את המשיב למעצר באזוק אלקטרוני בשל מצבו הבריאותי תישקל שוב בגמר עדותה של המתלוננת העיקרית. טענות הצדדים שמורות להם.

ניתנה היום, ו' בניסן התשפ"א (19.3.2021).

ש ו פ ט